

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27C/175/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112224420
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2112224420.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: P. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, F. O. X., zastúpený splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, s.r.o., IČO: 36 856 592, so sídlom Šumavská 3, Bratislava, proti žalovanému: L. M. FINANC, s.r.o., IČO: 36 250 244, so sídlom Tehelná 5711/8, Trnava, zastúpený splnomocnencom: Z. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/X, Z., o zaplatenie sumy 40.000,00 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 8C/95/2012-83 zo dňa 27.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/141/2012-114 zo dňa 02.02.2012, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie (aktuálne neodkladné opatrenie), sa zrušuje.

III. Súd žalovanému priznáva nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 21.11.2012, doručenou súdu dňa 27.11.2012, domáhal zaplatenia sumy 40.000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z istiny od 18.01.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzavreli kúpnu zmluvu zo dňa 23.3.2009 s novelizáciou dňa 20.2.2012 ako celku (ďalej aj ako „kúpna zmluva“), ktorej predmetom bol predaj nehnuteľností na LV č.XXXX, katastrálne územie Z., parc. č. XXXX/X o výmere 642 m2 zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/XX o výmere 22 m2 zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXX/XX o výmere 213 m2 zastavané plochy a nádvoria (ďalej aj ako „nehnuteľnosti“). Dohodnutá kúpna cena za uvedené nehnuteľnosti v súlade s zmluvou podpísanou konateľom Z. U. predstavovala sumu 40.000,- €. V čl. III. bod 5 kúpnej zmluvy konateľ spoločnosti osobne notársky overeným podpisom potvrdzuje fyzické prevzatie kúpnej sumy v hotovosti. Jeho jednoznačným právom bolo prevzatie finančnej hotovosti v mene a na účet spol. L.M.FINANC s.r.o. Uvedené skutočnosti menovaný vlastnoručne overeným podpisom aj potvrdil a všetky tieto skutočnosti aj zaviedol do príslušnej dokumentácie spoločnosti. Z. U. vystupoval a konal ako konateľ spoločnosti na základe rozhodnutia súdu.

Vzhľadom k okolnostiam, ktoré vznikli na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.01.2012 došlo k zrušeniu rozhodnutia KS Trnava č.k. 24S/13/2010 a spätnému zapísaniu žalovaného na LV. č. XXXX kat. územie Z.. Spôsob svojho postupu a uznanie si svojich záväzkov a povinností konateľ L.M.FINANC s.r.o. mnohokrát potvrdil svojimi príspevkami, výpoveďami, stanoviskami a návrhmi pred príslušnými orgánmi. Sumu 40.000,- € prevzal a doposiaľ nevrátil a to ani osobne a ani ako konateľ spoločnosti L.M.FINANC

s.r.o. Z. U. vzal návrh na schválenie zmluvných záväzkov späť, čím zmaril ich splnenie. Finančné prostriedky si ponechal pre seba alebo pre žalovaného.

3. Spolu so žalobu podal žalobca i návrh na nariadenie predbežného opatrenia a to uloženie povinnosti žalovanému zložiť do úschovy súdu peňažnú sumu 40.000,- € a zároveň, aby nenakladal s finančnou sumou 40.000,- € na účte žalovaného.

4. Súd uznesením č.k. 27C/175/2012-19 zo dňa 12.12.2012 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Súd žalobcovi priznal oslobodenie od súdneho poplatku za návrh dňa 15.04.2013. Voči uzneseniu podal žalovaný odvolanie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že uzatvorená kúpna zmluva zo dňa 22.09.2010 je neplatná, pretože právny úkon opatrovníka Z. U., ktorý uzatvoril za konateľa žalovaného G. U. (ďalej aj len „opatrovník žalovaného“) nebol schválený súdom v konaní 27C/153/2010. Žalobca sa domáha zaplata sumy 40.000,- € z dôvodu neplatnej kúpnej zmluvy, pričom kúpnu cenu mal žalobca opatrovníkovi žalovaného odovzdať pri podpise kúpnej zmluvy 23.03.2009, preto vzniesol námietku premičania v objektívnej lehote, ktorá uplynula 23.03.2012. Poukázal na vyjadrenie opatrovníka v konaní tunajšieho súdu 18C/21/2012, v ktorom poprel, že by ako opatrovník konateľa žalovaného prevzal kúpnu cenu 1.190.000,- € pri podpise kúpnej zmluvy, pretože žalobca ani nebol prítomný pri podpise zmluvy. Návrh na schválenie právneho úkonu podpísanie kúpnej zmluvy podal opatrovník žalovaného iba formálne, bol uvedený do omylu, ktorý bližšie nechcel rozvádzať.

6. Okresný súd v konaní 8C/95/2012 rozhodoval o návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom uznesením č. k. 8C/95/2012-83 zo dňa 27.08.2012 návrh zamietol a po odvolaní žalobcu Krajský súd v Trnave č. k. 10Co/141/2012-114 zo dňa 02.02.2012 zmenil rozhodnutie okresného súdu a nariadené predbežné opatrenie (aktuálne neodkladné opatrenie), pričom uložil žalovanému zdržať sa právnych úkonov smerujúcich k prevodu ako aj zaťaženiu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. Z. a zároveň uložil povinnosť do 15 dní od doručenia uznesenia uplatniť právo vo veci samej žalobou.

7. Súd prerušil konanie uznesením č.l. 268 zo dňa 21.06.2012 do právoplatného skončenia konania vo veci 37C/5/2013, ktorej predmetom bolo schválenie právneho úkonu opatrovníka konateľa a to uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 23.03.2009 vrátane jej dodatkov (predmetnej kúpnej zmluvy). Vec bola právoplatne skončená dňa 14.01.2020 a súd v konaní pokračoval uznesením čl. 413 zo dňa 06.02.2020.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa so žalobou a pripojenými listinnými dôkazmi a to najmä: kúpnu zmluvou zo dňa 23.03.2009, uzneseniami tunajšieho súdu č.k. 8C/95/2012-83 zo dňa 27.08.2012 (č.l. 49), Krajského súdu č.k. 10Co/141/2012-114 zo dňa 02.11.2012 (č.l. 51), návrhom na začatie konania č.k. 18C/21/2012 a uznesením o zastavení tohto konania zo dňa 22.08.2012 (č.l. 62 a 64), rozsudkami tunajšieho súdu č.k. 27C/153/2010-225 zo dňa 16.02.2012 (č.l. 69), č.k. 16C/27/2012-185 zo dňa 13.09.2012 (č.l. 74), uznesením tunajšieho súdu č.k. 36C/115/2008-121 zo dňa 11.02.2009 (č.l. 160), výpisom z obchodného registra žalovaného, rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 1Sžr/46/2011 zo dňa 17.01.2012 (č.l. 177), návrhom na obnovu konania podaným žalobcom na Finančnú správu SR zo dňa 09.05.2012 (č.l. 198), Kúpnu zmluvou zo dňa 23.03.2009 novelizovanou ako celok dňa 02.02.2012 (č.l. 212), výzvou na vrátenie kúpnej ceny zo dňa 20.11.2012 s podacím lístkom (č.l. 243), rozsudkom Krajského súdu č.k. 24S/13/2010-70 zo dňa 26.01.2011 (č.l. 260), vyhlásením L.. L. R. zo dňa 22.10.2013 a zmluvou o pôžičke zo dňa 23.03.2009 (č.l. 272, 273), rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 20P/260/2008 zo dňa 22.10.2014 v spojení s opravným uznesením 20P/260/2008 zo dňa 02.12.2014 (č.l. 280, 283), uznesením tunajšieho súdu č.k. 26D/911/2014-336 zo dňa 26.03.2015, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 37C5/2013-233 zo dňa 03.12.2018 (č.l. 387), rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/63/2019-296 zo dňa 11.12.2019 (č.l. 410), Potvrdenie zo dňa 23.03.2009, odvolanie žalovaného vo veci 8C/148/2009 zo dňa 09.06.2009, návrh zo dňa 31.07.2009 a odvolanie žalovaného zo dňa 03.08.2009 vo veci 14C/194/2009, návrh vo veci 21P/225/2009, zo dňa 14.08.2009, Dohoda o uložení finančnej hotovosti zo dňa 22.10.2009, potvrdenie zo dňa 24.09.2010, dohoda o urovnaní zo dňa 08.02.2012 č.l. 509 a zo dňa 27.05.2016, uzneseniami MV SR NAKA ČVS: PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016 zo dňa 28.01.2017 a ČVS: PPZ-105/NKA-BA2-2019 zo dňa 05.12.2019, uznesením č.k. 40C/71/2018-253 zo dňa 28.05.2019 ako aj ostatnými listinnými dôkazmi zo spisu.

späť z dôvodu, že sa stal obeťou podvodu, vydierania a krádeže, čo bude riešiť s orgánmi činnými v trestnom konaní, čím vznikla opatrovancovi škoda veľkého rozsahu a aby zabránil ďalšiemu vzniku škôd na majetku opatrovanca.

16. Žalobca sa v konaní č.k. 37C/5/2013 domáhal schválenia právneho úkonu a to uzatvorenia kúpnej zmluvy. Súd návrh zamietol rozsudkom zo dňa 03.12.2018, voči ktorému sa odvolal žalobca. Dôvodom neschválenia právneho úkonu bolo, že „žalobca nepreukázal reálne odovzdanie kúpnej ceny za predávané nehnuteľnosti Z. U.. Opatrovník prevzatie akýchkoľvek finančných prostriedkov v akejkoľvek forme, ako kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti poprel, súdu nebol predložený jediný relevantný dôkaz o skutočnom, reálnom zaplatení kúpnej ceny a jej odovzdaní do dispozičnej sféry opatrovníka. Ďalej uviedol, že pri podpise kúpnej zmluvy a jej dodatku Z. U. (opatrovník) konal s najväčšou pravdepodobnosťou pod nátlakom, čo je zrejmé jednak z vyjadrenia jeho samotného v konaní („bol väznený u L.. R. 13 mesiacov“, „súhlasil aby sa predišlo hrozbe únosu a fyzickej likvidácie Z. U. zo strany Y. P.“), ale tiež zo skutočnosti, že navrhovateľ (P. Ž.), jeho pôvodný právny zástupca (L.. P. Z.), a tiež L.. L. R. sú trestne stíhaní za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a iné trestné činy - takýto právny úkon (uzatvorenie kúpnej zmluvy) nemôže byť platný v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, inak je neplatný), a súd nemôže schváliť právny úkon opatrovníka, ktorý je neplatný“.

17. Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 24Co/63/2019-296 zo dňa 11.12.2019 potvrdil napadnutý rozsudok. V odôvodnení uviedol, že „navrhovateľ nepreukázal reálne odovzdanie kúpnej ceny za predávané nehnuteľnosti Z. U., ktorý bol opatrovníkom v tom čase nezvestného G. U.. Navrhovateľ tvrdil, že opatrovníkovi spoločnosti L.M. FINANC s.r.o. vyplatil kúpnu cenu, pričom uvedené potvrdil podpisom na písomnom vyhotovení kúpnej zmluvy. Spoločnosť L.M.FINANC s.r.o. poprela uvedené skutkové tvrdenia a uviedla, že v rámci vyšetrovania v konaní vedenom pod č.k. Č.X.: P.-XX/BOK-K.-XXXX mala byť finančná hotovosť vo výške 2.000.000,- € (pričom časť vo výške 790.000,- € mala zodpovedať kúpnej cene nehnuteľností spoločnosti L.M.FINANC s.r.o. dohodnutej v kúpnej zmluve zo dňa 23.3.2009, a časť vo výške 1.210.000,- € mala zodpovedať časti kúpnej ceny prevodu nehnuteľností patriacich opatrovancovi G. U. ako fyzickej osobe) vložená do bezpečnostnej schránky č. XXX nachádzajúcej sa v banke V. P.F.M..V. O. H. U. F. XX X. X. - orgánmi činnými v trestnom konaní bolo preukázané, že finančná hotovosť do tejto schránky nebola vložená (prehliadka bola vykonaná F. P. E. X.), bezpečnostná schránka neobsahovala žiadnu finančnú hotovosť, teda k zaplateniu peňažnej čiastky vo výške 1.190.000,- € v hotovosti zo strany navrhovateľa nedošlo. Je opäť treba zhodne so súdom prvej inštancie konštatovať, že navrhovateľ nepreukázal zaplatenie kúpnej ceny. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na skutočnosť, že opatrovník písomne potvrdil, že mu bola kúpna cena odovzdaná v celosti, tieto tvrdenia navrhovateľa spoločnosť L.M.FINANC s.r.o. poprela. Odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe, že navrhovateľ sa v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava sp. zn. 14C/5/2014 domáha od spoločnosti L.M.FINANC s.r.o. zaplatenia sumy 1.150.000,- €, ktorá tvorila kúpnu cenu za prevod nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým žiada v tomto konaní navrhovateľ schváliť právny úkon, pričom Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 9.1.2019 žalobu zamietol s poukazom na spornosť, či skutočne došlo k zaplateniu kúpnej ceny. Uvedený rozsudok nie je právoplatný“.

18. Z uznesenia U. F. O. Č.: P.-XXX/NKA-P.-V.-XXXX zo dňa 28.01.2017 (č.l. 570) súd zistil, že bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie okrem iných aj voči žalobcovi, L.. L. R. a L.. P. Z., pričom poškodeným je opatrovník konateľa žalovaného v súvislosti s fiktívnymi prevodmi majetku žalovaného a jeho konateľa a nátlakom na opatrovníka za účelom prevodu celého známeho hnutel'ného i nehnuteľného majetku žalovaného.

19. Súd nevykonal dôkaz pripojením spisov tunajšieho súdu sp. zn. 18C/21/2012, 20P/267/2009, 8C/40/2009, 36C/8/2010 a 40C/71/2018 z dôvodu, že súd nie je povinný vykonať dôkaz v prípade, že jeho prostredníctvom nemožno preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť alebo že sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie bezvýznamná. Pokiaľ ide o pripojenie spisov, súd konštatuje, že z dôvodu procesnej aktivity žalobcu a žalovaného sú listiny z navrhovaných spisov už súčasťou spisového materiálu. Navyše žalobca mal možnosť súdu v priebehu konania doručiť ďalšie listiny, ak ich považoval za relevantné vo vzťahu k predmetu konania, pričom pre súd sú z hľadiska právneho posúdenia nerozhodné, žalobca neoznačil skutkové tvrdenia, ani konkrétne listiny, z ktorých vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky.

20. V konaní nebolo sporné, že žalovaný je evidovaný ako vlastník nehnuteľností na LV č. XXXX kat. úz. Z. a že strany sporu uzatvorili kúpnu zmluvu zo dňa 23.03.2009 s „novelizáciou“ zo dňa 20.02.2012. Medzi stranami sporu bolo sporné, či došlo k odovzdaniu kúpnej ceny a či daný nárok na jej vrátenie je premlčaný. Žalobca tvrdil, že ide o platný právny úkon a zároveň sa domáhal jeho schválenia súdom. Žalovaný tvrdil, že kúpna zmluva je neplatná, pretože právny úkon nebol schválený súdom.

21. Podľa § 28 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, (ďalej len „OZ“), ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 49a OZ, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnutí nerobí právny úkon neplatným.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1,2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (1) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.(2)

Podľa § 451 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 28 OZ si dispozície zákonných zástupcov v súvislosti so správou majetku zastúpených nad rámec bežných vecí vyžadujú schválenie súdom, v zásade sa vyžaduje schválenie súdu pri prevodoch nehnuteľností, prevodoch spoluvlastníckych podielov, pri dedičských dohodách, pri právnych úkonoch týkajúcich sa vecí väčšej hodnoty a pod. Bez tohto schválenia nie je právny úkon účinný. Ak súd právny úkon z akéhokoľvek dôvodu neschválí, tento nenadobudne účinnosť a stáva sa obsolétnym, t. j. hľadá sa naň, ako keby nebol vôbec urobený.

23. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uzatvorená zmluva zo dňa 23.03.2009 mala všetky náležitosti požadované zákonom, ako je predmet a cena, zmluvu podpísali oprávnené osoby, na strane predávajúceho opatrovník. Na nadobudnutie účinnosti zmluvy, však bolo potrebné schválenie právneho úkonu opatrovníka súdom. Súd neschválil právny úkon opatrovníka a to zmluvu uzatvorenú dňa 23.03.2009 v konaní 27C/153/2010-225 zo dňa 16.02.2012 s právoplatnosťou dňa 15.03.2012. Následne došlo k novácii zmluvy dňa 20.02.2012, pričom nedošlo k zmene kúpnej ceny, ktorá je predmetom tohto konania. Nováciou bola zvýšená len kúpna cena týkajúca sa inej časti predávaných nehnuteľností touto zmluvou. V konaní 37C/5/2013 súd neschválil právny úkon - predmetnú kúpnu zmluvu, rozsudkom zo dňa 03.12.2018 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2020. Keďže nebol právny úkon schválený súdom sú strany sporu povinné vydať si vzájomné plnenia, nakoľko odpadol dôvod plnenia.

24. Na základe kúpnej zmluvy žalobca tvrdí, že zaplatil žalovanému sumu 790.000,- € dňa 23.03.2009 a po novácii zmluvy dňa 20.02.2012, že zaplatil zvyšných 400.000,- €, spolu 1.190.000,- €. Žalobca sa v tomto konaní domáha vrátenia časti kúpnej ceny vo výške 40.000,- € a v konaní č.k. 14C/5/2014 sa domáha vrátenia zvyšku kúpnej ceny 1.150.000,- €. Nakoľko bol na Liste vlastníctva obnovený právny stav a nebolo sporné, že nehnuteľnosti žalobca neužíva, domáha sa v konaní vrátenia kúpnej ceny.

25. V prvom rade sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania a dospel k záveru, že žaloba bola podaná včas, nakoľko právny úkon (uzatvorenie kúpnej zmluvy), na základe ktorej sa plnilo, bol v čase uzatvorenia platný, ale kúpna zmluva nenadobudla účinnosť. Žalobca bol v zmysle uzatvorenej zmluvy

povinný zaplatiť kúpnu cenu. Až rozhodnutím súdu o neschválení právneho úkonu s právoplatnosťou dňa 15.03.2012 a po jeho novácii dňa 14.01.2020 definitívne zanikol dôvod plnenia. Nasledujúcim dňom začala plynúť objektívna lehota na uplatnenie nároku na súde, t.j. dňa 16.03.2012 a po novácii zmluvy dňa 15.01.2020. Žaloba bola podaná na súd dňa 27.11.2012, teda včas v objektívnej 3 ročnej lehote a zároveň aj v subjektívnej dvojročnej lehote, ktorá uplynula 16.03.2014. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že objektívna lehota začala plynúť odovzdaním peňazí, t.j. 23.03.2009, nakoľko ako je uvedené vyššie bola zmluva platná ale nie účinná tak ako je uvedené vyššie.

26. V konaní bolo sporné, či skutočne došlo k zaplateniu kúpnej ceny v hotovosti. Táto okolnosť nebola bezpečne preukázaná inými dôkazmi, ako konštatovaním prevzatia kúpnej ceny v hotovosti v kúpnej zmluve, príp. potvrdení o prevzatí kúpnej ceny zo dňa 23.03.2009. Žalobca nepreukázal (okrem podpisu Z. U.Č. na kúpnej zmluve alebo potvrdení o prevzatí kúpnej ceny) reálne odovzdanie kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti Z. U. ako opatrovníkovi konateľa žalovaného. Žalovaný prevzatie akýchkoľvek finančných prostriedkov v akejkoľvek forme, ako kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti poprel, pričom súdu nebol predložený relevantný dôkaz o skutočnom, reálnom zaplatení vysokej kúpnej ceny v hotovosti žalovanému 790.000,- € dňa 23.03.2009 a po novácii ďalších 400.000,- € dňa 20.02.2012, spolu 1.190.000,- €. Tvrdenie žalobcu, že disponoval s takouto sumou je nedôveryhodné, nakoľko žalobca uviedol, že okrem toho za ďalších 1.712.851,- € odkúpil od konateľa žalovaného ako fyzickej osoby ďalšie nehnuteľnosti. Teda podľa jeho vlastného tvrdenia disponoval a zaplatil k rukám Z. U. v hotovosti sumu 2.902.851,- €. Žalovaný spochybnil vlastníctvo finančných prostriedkov žalobcom. Žalobca tvrdil, že si sumu 1.500.000,- € požičal od L. R., sumu 750.000,- € zdedil a zvyšok 250.000,- € mal od svojej rodiny a zarobil za socializmu. Neobjasnil z akého zdroja Z. U. zaplatil rozdiel vo výške 402.851,- €. Svoje tvrdenie, napriek tomu, že ho spochybnil žalovaný, žiadnym spôsobom nepreukázal. Predložil len potvrdenie od L. R. zo dňa 22.10.2013 (č.l. 272), že mu žalobca vrátil pôžičku 1.500.000,- €, ktorú sumu si požičal v hotovosti dňa 23.03.2009 (č.l. 273), teda pred podpisom zmluvy na sumu 790.000,- €. Skutočnosť, že žalobca podľa jeho tvrdenia zaplatil žalovanému kúpnu cenu celkom vo výške 1.190.000,- € (vrátane žalovanej sumy 40.000,- €), ktorej vrátenia sa na súde domáha (sumy 1.150.000,- € v konaní 14C/5/2014) a zároveň, že vrátil pôžičku 1.500.000,- € L. R., je tak značne nedôveryhodná. Navyiac žalobca je v tomto konaní oslobodený od súdneho poplatku pre nemajetnosť, podľa vlastného vyjadrenia nemá žiadne peniaze ani nevlastní žiadne nehnuteľnosti.

27. Z pripojeného uznesenia O. zo dňa 28.01.2017 súd zistil, že bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie voči 21 obvineným, okrem iných aj voči žalobcovi, L. R. a P. Z., za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a iné trestné činy. Poškodenými sú opatrovník konateľa žalovaného a žalovaný, v súvislosti s fiktívnymi prevodmi majetku žalovaného a jeho konateľa a nátlakom na opatrovníka konateľa, za účelom prevodu celého známeho hnutel'ného i nehnuteľného majetku žalovaného a jeho konateľa a to okrem iného i nehnuteľností, ktoré boli prevádzané predmetnou kúpnu zmluvou. Aj toto uznesenie podporne preukazuje, že k odovzdaniu kúpnej ceny neprišlo.

28. Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný uhradil daňovú povinnosť. Súd konštatuje, že ani zaplatenie dane nepreukazuje skutočné zaplatenie kúpnej ceny, je všeobecne známe, že sa v praxi pomerne často vyskytujú prípady, kedy daňovo povinný subjekt zaplatí daň napriek tomu, že plnenie sa nedostalo do jeho dispozičnej sféry.

29. Žalovaný tvrdil, že pri uzatvorení kúpnej zmluvy bol uvedený do omylu avšak bez doplnenia akýchkoľvek skutkových tvrdení, ktoré výslovne nechcel ďalej uvádzať. Nakoľko neuviedol žiadne konkrétne skutkové okolnosti, súd sa touto argumentáciou žalovaného nezaoberal.

30. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu zamietol.

31. Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietla alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

32. Súd v zmysle citovaného ustanovenia vo výroku II. zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 8C/95/2012-83 zo dňa 27.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/141/2012-114 zo dňa 02.11.2012, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie (aktuálne neodkladné opatrenie).

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, žalovaný bol v konaní plne úspešný a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, keď v konaní neboli tvrdené a ani súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).